UNIVERSAL LIBRARY

OU_204981

UNIVERSAL LIBRARY

మీకే పుస్తకములు కావలసినను :-

వేంకట్రామా అండ్ కో.,

[illegible]

సికింద్రాబాదు (దక్కన్)

శ్రీ

కస్తూరీ విజయము.

OSMANIA UNIVERSITY [illegible]
HYDERABAD [illegible]

ఆదిపూడి సోమనాథరావు,
పిఠాపురం, గోదావరీజిల్లా.

[illegible]

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

[illegible]

కాకినాడ
స్కేప్ అండ్ కో. ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె.

1920.

ఆల్ రైట్సు రిజర్వుడు.] [వెల 0-12-0.

శ్రీ

కృష్ణరాయవిజయము.

ఆదిపూడి సోమనాథరావు

పరిష్కృతము.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

కాకినాడ:

స్కేప్ అండు కో., ముద్రాక్షరశాల.

1920

All Rights Reserved]

[వెల 0-12-0.

విన్నపము.

గడచిన వేసవిని గార్హ్యాంత్యారంభము మీఁద నేను అనంతపురము జిల్లాలోని పెనుకొండకుఁ బోయి యుండి నామిత్రులగు మ॥ శ్రీ. శ్రీ. శివశంకరముగారి యింటబసచేసి యుంటిని. వారు నాకు Thomas Moore థామస్. మూర్ అను కవీంద్రుఁడు ఆంగ్లమున రచించిన (Paradise And the Peri) ప్యారడైజ్ అండ్ పెరి అను చిన్నికావ్యరత్నము నిచ్చి యిది తెనుఁగున నుండిన బాగుండునని. నేనప్పుడాపుస్తకమును జదివి మిక్కిలి యానందించితిని. కాని మహోన్నతాశయ సమన్వితమై నవరస భరితమై నానావిధశబ్దార్థాలంకార శోభితమై పండిత పామరులకును స్త్రీపురుషులకును బాలవృద్ధులకును బఠింపఁదగినదియునైన యీయుత్కృష్ట కావ్యరత్నమును దెనిఁగించుటకు నాకు శక్తికలదా యని శంకించి యప్పటికూరకుంటిని. ఇప్పుడు పరమేశ్వరుని కృపచే నేదో యొకవిధముగఁ గిన్నరీవిజయమనుపేరఁ దెనిఁగింపఁగలిగితిని. ఆంధ్రులందఱు నీకావ్యరాజమును ధారాళముగ నుపయోగింతురు గాక.

ఇట్లు విన్నవించు విధేయుఁడు,

ఆదిపూడి సోమనాథరావు,

పిఠాపురము, గోదావరిజిల్లా.

అంకితము

గీ॥ అనువుమీఱంగ సంసార ♦ యాత్రజరప
నెందఱో సాయమొసఁగిరి ♦ రెలమిఁ గొంద
ఱందఱకుఁ "గిన్నరీవిజ ♦ యంబు"దీని
నంకితంబిచ్చి కేల్మోడ్తు ♦ నాదుకొనుఁడు
మిత్రవరులార! యీశ్వర ♦ పుత్త్రులారా!

ఆదిపూడి సోమనాథరావు.

శ్రీ

క్రిస్తువిజయము.

గీతమాలిక.

భాసురంబగు నిక్క పరి ♦ భాతముందు
స్వర్గనందన సుందర ♦ ద్వారసీమఁ
గిన్నరియొకర్తు నిలఁబడి ♦ ఖిన్నయగుచు
గాన పూరంబుకరణి స్వ ♦ ర్గానమొప్పియు
సమరగంగానదీ నాద ♦ మాలకించి
యఱతెఱచియున్న ద్వారమ్ము ♦ నందునుండి
పర్వితనపక్షములమీఁదఁ ♦ బఱచునుండు
వింతగొల్పు సముజ్జ్వల ♦ కాంతిఁగాంచి
యకట! మాజాతియపచార ♦ మాచరించి
యిట్టిస్వర్లోకసుఖముఁ బోఁ ♦ గొట్టుకొనియె
ననుచు విలపించె నశ్రువుల్ ♦ కనులనించె.

“హాలిమొఱుఁగనివాడని ♦ పూలనముమ
సచట విహరించుపుణ్యాత్ము ♦ లనుభవించు
సౌఖ్యమింతని వర్ణింప ♦ శక్యమగునె?
వనధివసుధలయుద్యాన ♦ వనములెల్లఁ
జక్కులందెల్ల విలసిల్లు ♦ సుమములెల్ల
నాకమునుండినవేమి! యా ♦ నందనమున
మిసిమిసమొకపువ్వొ యున్నంత ♦ మించిమెఱయు.

చారుతరమగు సరళవృ ♦ క్షంపుదీవి
పరిస్ఫుటముగఁ దనలోనఁ ♦ బ్రీతిఫలింప
శీతజలపూరితమ్ము కా ♦ శ్మీరసరము
విమలతరముగ నెంతైన ♦ వెలయుఁగాక;
అచటికనుమలఁ బడిపాఱు ♦ నంబుధార
లింపుగొల్పెడు రవముల ♦ నింపుఁగాక;
‘సింగుసుహా’ లోని తెలినీరు ♦ చెలఁగుఁగాక;
అందలి సువర్ణపూరమ్ము ♦ లలరుఁగాక;
నీని నన్నింటిమించి స్వ ♦ ర్గానఁదనరు
నీరముల సౌరుచేసు వ ♦ ర్ణించిచెప్ప
ధన్యులౌ స్వర్గవాసులే ♦ తగినవారు.

గగనమునఁ దారతారకు నెగసిపోయి
వహ్నివప్రంబు వఱకును ♦ బర్వియుండు
కను వెలింగెడు లోకలో ♦ కముల కేగి
గోళగోళసుఖమ్ములఁ ♦ గూర్చికూర్చి
వీసినాకొక్కొక్కని మితి ♦ లేనియొంట్లఁ
బెట్టి హెచ్చింప మొత్తమైనా ♦ నట్టిసుఖము
స్వర్గమున నొక్కనిమిషంపు ♦ సౌఖ్యమగును"
అనుచు వాపోయెఁ గిన్నరి ♦ యనిలపుత్రి.

దేవదూతయు దివ్యశో ♦ భావిరాజ
స్వర్గభవ్యప్రభాద్వార ♦ పాలుఁడపుడు
నగుచుచుండెడి కిన్నరి ♦ వంకఁజూచి
చేరువకుఁ జేరి యాకన్నె ♦ చేయుచున్న
జాలిగొల్పెడు గీతంబు ♦ నాలకింప
నతనికంటను జలబిందు ♦ వంకురించి
భూసురులునందనములోని ♦ పూచునంచు
జెప్పునీలంపు విరిమీఁద ♦ నొప్పుచుండు
నమృతపూరంపుఁదుంపర ♦ యట్లు వెలిఁగె.

అంతఁగిన్నరిఁగనుఁగొని ♦ యమరదూత
" పతితమయ్యును సౌందర్య ♦ భవనమైన

వంశమందుద్భవిల్లిన ♦ భాసురాంగి!
యొక్క ఓయాశ వినుము నీ ♦ కున్న దెల్లఁ;
'బరమపురుషుని శాశ్వత ♦ ద్వారమందు
నాతనికిఁ బ్రీతికరమయి ♦ యలరుదాని
నిప్పుడైనను గొనివచ్చి ♦ యిచ్చెనేని
గిన్నరి క్షమింపఁబడు'నని ♦ క్రియలఫలము
నుసుపుపుస్తకమున వ్రాయఁ ♦ బడెనుగాన
వెదకి దానిని గొనిరమ్ము ♦ వేగఁబొమ్ము;
దురితమంతయు గిన్నరి! ♦ తొలఁచికొనుము;
ప్రభువుచేతను క్షమియింపఁ ♦ బడినవారి
స్వీకరించుట కిరము సం ♦ ప్రీతికరము;
పొమ్మ"నుచుఁ జెప్పిపంపెను ♦ నెమ్మదిగను.

అలరికిన్నరి యాదూత ♦ పలుకులకును
గగనమణియగు భాస్కరుఁ ♦ గాఁగిలింపఁ
బరుగులిడు తోఁకచుక్కల ♦ వడినిబోలి,
స్వర్గవప్రంబుమీఁదికి ♦ సాహసించి
యెక్కు చెడురక్కసులనెల్ల ♦ నుక్కడంప
జివ్వమని శేయిదేనతల్ ♦ ఉవ్వచుండ
రభసమునఁ బొఱు నుల్కల ♦ రయమునుమీఁకి
నెగడుజవమున నీలంపు ♦ నింగికెగసి

సుప్రభాతంపుఁజూపగు ♦ సూర్యుచేత
వెలుఁగు భూమార్గమునుబట్టి ♦ వేడ్కమీఱ
మనవిశాలమహీచక్ర ♦ మునకు మీఁదఁ
దిన్నగా వాలి వలయపుల్ ♦ దిరుగఁజొచ్చె.

“ దేవునకునట్టి కాన్కను ♦ దెచ్చుటకును
నెటకు వెదకంగఁ గిన్నరి ♦ యేగవలెను!
‘షిమ్మినార్’ స్తంబములక్రిందఁ ♦ జెంగి వెలుఁగు
లెక్కలేనట్టి కెంపులఁ ♦ బిక్కటిల్లి
మించుకోశంపు సిరులవీ ♦ క్షించియుంటి;
దివ్యముగ వెల్గు ‘నరబియా’ ♦ దేశమునకు
దక్షిణమ్మున ముస్గి సం ♦ ద్రమునను న్న
కమ్మతావులదీవులఁ ♦ గాంచియుంటి;
రంగుదళ్కొత్తు నమృతము ♦ పొంగుచుండు
మాసికపు ‘జెంషిదు’ ప్రభు ♦ పానపాత్ర
నెచటభూతాళి దాఁచెనో ♦ యెఱిఁగియుంటిఁ;
గాని యా దేవునకు నిందుఁ ♦ గాన్కగాఁగఁ
దీసికొనిపోవఁదగిన దె ♦ ద్దియును లేదు.
అమ్మహా ప్రభుచిత్రసిం ♦ హాసనంపు
దివ్యసోపానములవలె ♦ దేజరిల్లు

నొక్కమణియైన నెన్నఁడే ♦ నుండియున్నె?
శాశ్వతానంత సింధువా ♦ స్వామియేడ!
యీయమృతబిందులివియేడ! ♦ యేడ కేడ!"
అనుచుఁదలపోయుచుండి యా ♦ హైందవులకు
ధామమైయొప్పు సుందర ♦ భూమిమీఁది
గాలిగదలంగఁ గిన్నరి ♦ గరులువిసరె.

ఆనెలవుగాలి సర్వతా ♦ పాపహారి;
అచిరియంభోధి యుప్పొంగి ♦ యావరించుఁ
దృణమణులపట్లఁ బవడంపుఁ ♦ దీఁగెగట్లు;
ఖరకరుని వెచ్చమినుకుల ♦ గర్భమంది
నగములచ్చట మించు ర ♦ త్నాలసీను;
ఆలనఁటిచియుంచి స్వర్ణంబు ♦ నలలకింద
వాగులటుఁగొల్చు ధనికన ♦ వ్యాఘుపులట్లు;
కమ్మపావరింద్లు నచ్చట ♦ గంధవనులు
కిన్నరికినాదనమ్మగా ♦ నెన్నవచ్చుఁ;
గాని మాంసవరక్తముం ♦ గలసియుప్పు
డెట్లుగాఁ బాలఁజొచ్చె నా ♦ యేఱులెల్ల;
గమగమలఁజిమ్మ పొదరిండ్లు ♦ గములనుండి
ఘోరమరణంపు వాసన ♦ గొట్టఁదొడఁగె;
మానవునకెల్ల బలియైన ♦ మనుజుతనువు

సరళతర కుసుమోచ్ఛ్వాస ♦ పరిమళమును
మలినగంధమ్ముఁ గూరిచి ♦ మైలపఱచె.

భాస్కరప్రియధామమా! ♦ భాగ్యసీమ!
అకట! నీగొప్పదివ్యదే ♦ వాలయముల
నూడకంబాల శిఖల ♦ నొప్పుననుల
నద్భుతంబుగఁ దనరు గు ♦ హాలయముల
విగ్రహాకృతిఁ గాంచిన ♦ విపులశిలల
నవనిపాల సహస్రపు ♦ రాసనములఁ
బాడుపఱుపంగ దండెత్తి ♦ వచ్చెనెవఁడు?
'ఘూజనీ'కద! క్రూరుఁడౌ ♦ 'ఘూజని'కద!
అతనిధాటికి ముందట ♦ నకట! చెదరి
యార్యరాజకిరీటమ్ము ♦ లవనిఁబడియె;
నంతిపురినున్న జవరాండ్ర ♦ కఱుతనున్న
వజ్రభూషలఁ దెగఁద్రెంచి ♦ వానినెల్ల
వేఁటకుక్కల మెడలందు ♦ వ్రేలఁగట్టె;
రాచకన్నెల నాంతఃపు ♦ రమ్ముసందె
అకట! పూజారులను నాల ♦ యమ్ములందె
కరుణయొక్కింత లేకుండ ♦ నఱికివైచె;
నట్టెపడఁగొట్టె దివ్యదే ♦ వాలయముల
నందు వెలిఁగినమణిభూష ♦ ణాళిచేతఁ

బుణ్యాసదులను గటకటా! ♦ పూడ్చివైచె.

అపుడు కిన్నరి యెఱ్ఱని ♦ యావినుండి
క్రిందిరణభూమిమీఁదికి ♦ దృష్టిపఱపి
కాంచెదనసీమ నదిచెంతఁ ♦ గ్రాలువాని
నిలఁబడినవాని నెలప్రాయ ♦ మొలయువానిఁ
గేలవిఱిగిన యెఱ్ఱని ♦ వాలువాని
శరధిలోనున్న యొక్కటే ♦ శరమువాని
యోంధవర్యుని నొంటిగా ♦ నున్నవాని.

జయముగొని విఱ్ఱవీఁగు 'ఘూ ♦ జని'యు నంతఁ
బహుచువాఁడగు నాయోధ ♦ వరుసిఁగాంచి
నేనుగెలిచిన మకుటాది ♦ నిఖిలవస్తు
చయములను బాలుగొనుము నా ♦ శరణుఁజొచ్చి
మనుమనిన మాఱుపలుకక ♦ నగౌఁనూని
కాఱుతనదేశ వీరర ♦ క్తమునుగలసి
యెఱ్ఱగాఁ బాఱుచుండెను ♦ నేఱుఁజూపి
పాదినినుండిన కడపటి ♦ ములికిఁదీసి
యుఱముగుఱిచూచి పంపెఁ బ్రి ♦ త్యాస్త్రముగ
నమలకీర్తిరతుండగు ♦ హైందవప్రౌఁడు
దేశసేవాధురంధర ♦ ధీయుతుఁడు.

సరిగనేసిన బాణమ్ముఁ ♦ గుఱికిఁదప్పఁ
బడియెవీరుండు క్రూరుండు ♦ బ్రదికిపోయె;
నాప్రదేశమ్ము కిన్నరి ♦ యాత్మనిలిపి
పోరుసందడి యంతయు ♦ ముగియఁగాన
యొక్కప్రాభాతకిరణంబు ♦ నెక్కడిగ్గ
స్వేచ్ఛతో జన్మమెత్తిన ♦ వీరవరుని
యాత్మవెడలకపూర్వమే ♦ యామహాత్ము
నమలహృదయంబునందుండి ♦ యతులమహిమఁ
దొఱఁగుకడపటిరక్తబిం ♦ దువును గొనియె.

" స్వర్గమున వెల్గు నామహా ♦ ద్వారమందు
సర్పణముచేయ నెంతయు ♦ నర్హమైన
కానుకగానిది దప్పక ♦ క్రాలుఁగాక;
తఱచుఁగా రణభూమినిఁ ♦ దొఱఁగునట్టి
రక్తబిందులు నిందాక ♦ రములెవ్వైన
రక్తినిటుస్వేచ్ఛ కర్పించు ♦ రక్తమెన్న
నందనపుఁబువ్వుపొదరిండ్ల ♦ క్రిందమించు
పావనతరంగిణిని మైల ♦ పఱుపకుండు
నంతటిపవిత్రమై కడు ♦ నలరుచుండు;
భక్తితో స్వేచ్ఛదేవతా ♦ పదమూని
రక్తమును ధారవోసెడు ♦ భక్తవరుని

హృదయమందుండి యాదేవి ♦ ప్రేమమీఱ
సంత్యతర్పణముగఁగొని ♦ హర్షమందు
సమలతరమైన యీయరు ♦ ణాంబుకణమె
యీశ్వరప్రీతికరమయి ♦ యెసఁగుచుండు
నన్నికాన్కలమిన్నయై ♦ చెన్నుమీఱు”
అనుచు నెలుఁగెత్తిపలుకుచు ♦ నాత్మనలరి
యెగసిపోయెను గిన్నెరి ♦ గగనమునకు.

తాను నీరీతిఁదెచ్చిన ♦ దానినంత
దివ్యతరముగ వెలిఁగెడు ♦ దేవదూత
చేతనిడఁగానె యతఁడు వీ ♦ క్షించి బానిఁ
బ్రాణమిటుదేశమునకు న ♦ ర్పణము సేయు
శౌర్యనిధులకు నొసఁగెడు ♦ స్వాగతంబు
ప్రీతికరమెంతయును మాకుఁ ♦ బ్రీతికరము;
కానిచూడుము కిన్నరీ! ♦ కదలదయ్యొ
స్వర్గనందన సుందర ♦ ద్వారమందు
బద్ధమయియుండు స్ఫటిక క ♦ వాటముకటా!
కాన నీరక్తబిందువు ♦ కంటెఁగూడఁ
గడుపవిత్రమ్ముగాఁ గాన్క ♦ గ్రాలవలయు
నీకుస్వర్గంపుఁదలుపులం ♦ దెఱచుటకును”
నంచుఁబలికెనుగిన్నరి ♦ యాలకింప.

స్వర్గమునుగాంతునిఁకనని ♦ సంతసిలిన
యట్టి తొలియాశ ఘట్టు ని ♦ రాశగాఁగ
దక్షిణమ్మునదవ్వులఁ ♦ దనరుచుండు
నాఫ్రికాలోని చంద్రాద్రు ♦ లందు వాలి,
ధరజనించిన నదుల నే ♦ త్రిములఁబడక
గుట్టుగాఁ గాఫివనములఁ ♦ బుట్టినట్టి
సొగసుగాఁ దనతోఁటల ♦ చుట్టుమూఁగి
నీటి వేల్పులు ప్రీతితో ♦ నృత్యమాడి
తన వినూతనమందస్మి ♦ తములఁగాంచి
భూరిసంతోషమును వెలిఁ ♦ బుచ్చునట్టి
'మేటి' యీజిప్టునైలు' పై ♦ న్నేటినీటఁ
దనదుగురులకుఁగిన్నరి ♦ నునుపుఁగొలిపె.

దివిని వెలివేయఁబడిన యా ♦ దేవకన్య
మింటనటనుండి "యీజిప్టు" ♦ మీఁదవాలి
దానిఖర్జూరవనముల ♦ దానిగుహల
దానిరాజసమాధి సం ♦ తతులఁగాంచి
దీర్ఘనిశ్శ్వాసములఁబుచ్చి ♦ తిరుగఁజొచ్చె;
నంత వెచ్చని "రోసెటా" ♦ యనెడుకనుమ
మీఁద వ్రేలుచు నచ్చట ♦ మెలఁగుచుండు
పలుతెఱంగుల రంగుల ♦ పావురములు

లీలగావించురవముల ♦ నాలకించె;
నంతవరనీలనిర్మల ♦ కాంతియుతము
శాంతిమయము "మిరన్న"ను ♦ చారుసరము
గాంచి యాశాంతిరోదలఁ దో ♦ లంచుచుండు
వెల్లకొంగలగరులపై ♦ వెలుఁగుచుండు
తేటవెన్నెలకెలమిలోఁ ♦ దేలుచుండె;
దృశ్యమెంతయు రమ్యమై ♦ తేజరిల్లె;
నింతకంటెను నందమై ♦ యొసఁగుదానిఁ
గాంచియుండునె మర్త్యుఁడే ♦ కాలమునను ?

పండువెన్నెలలోఁ బైడి ♦ పండ్లుపండెఁ;
గాయురేయెండనుబయళ్ళు ♦ గాచుకొనియెఁ;
జేరినిద్దురసూచింప ♦ శీర్షములను
బట్టుమెత్తలపైవాల్చి ♦ పడుచులట్లు
వనములనుబత్రిమకుటముల్ ♦ దనరుచుండు
తలలనెయ్యన ఖర్జూర ♦ తతులువంచెఁ;
బ్రియుఁడు సూర్యుండుమేల్కొను ♦ వేళకల్లఁ
దాముక్రొత్తని యందచం ♦ దములమీఱి
లేవ గేయొల్ల సరసిలో ♦ లీలమెఱయఁ
జెలఁగి వెలిదమ్మిపువ్వులు ♦ జలకమాడె;
మంచికలగాంచి సంగతుల్ ♦ మఱచిపోవఁ

గొద్దిగాజ ష్ట్రియంబున్న ♦ సుద్దులట్లు
పొలుపుదలిగిన గుములుగో ♦ పురములుండె.
దివ్యమైశాంతముగనుండె ♦ దృశ్యమెల్లఁ.

గూయుచుండెను తీతువు ♦ కూఁతదప్ప
వినుట కెద్దియు లేదయ్యె ♦ వీనులకును ;
వడివడినిసన్న మేఘమ్ము ♦ తెడలిపోయి
లీలఁదేఁజంద్రహాసముఁ ♦ గ్రాలఁజేయఁ
గరము సొబగారెసెను విహగ ♦ విగ్రహముకరణి
మిన్నుముట్టెడుకంబము ♦ మీఁదికొనను
గొంచెమేనియుఁ గదలక ♦ కూరుచుండి
యింద్రనీలపుఁగాంతుల ♦ నీనుచుండు
పక్షులనొప్పు "సుల్తాన" ♦ పక్షిదప్పఁ
గాంచనెవ్వరు లేరైరి ♦ కన్నులకును.

ఇట్లు శాంతముఁగాంతమై ♦ యొసఁగునచట
ఘోరమగుమంటగ్రక్కెన ♦ డారియైన
వీచియెలుఁగనిక్రూరమౌ ♦ వేఁడిగాలి
భీకరమ్ముగునా "మారి" (Plagne) ♦ వీచునంచుఁ
జూచునెవ్వనికైనను ♦ దోచియున్నె?
దానిగరిగాలిసోఁకిన ♦ తత్క్షణమున
మానవాకృతినున్నయే ♦ ప్రాణిగాని

వేఁడి "సైమూము"గాలికి ♦ వృక్షతతులు
మాడిపడునట్లు మలమల ♦ మాడిపడును;
భవ్యదశనున్న యొందఱో ♦ పడుచువారి
ఫాలమునఁగాంతిఁజల్లుచు ♦ భానుఁడరిగె;
వారలేయిప్పుడా ఘోర ♦ మారిబాఱిఁ
జిక్కికుళ్ళిరికుటిఁబడి ♦ యక్కటకట!
యనుభవింపరు వారింక ♦ నర్కసుఖము.
ఖననసంస్కారమును బొంద ♦ ననువులేక
నింపువెన్నెలదమపఘు ♦ నిద్రవోవఁ
బుడమిపై రాసులుగ రాలి ♦ పడినయట్టి
శవములనుజూడమదికి వి ♦ షాదమొదవు;
ఈ చెడినకూటి కెంతయు ♦ నేవగించి
పెడముఖము వెట్టిగ్రద్దలున్ ♦ వెడలిపోవు;
పాడుపడినట్టి పత్తన ♦ పథములందు
భయముగొల్పుచుఁ గ్రొవ్విసి ♦ వంగియొకఁడు
యెరను వెదకుచునడు రేయిఁ ♦ దిరుగుచుండు;
కటికచీకఁటిపడ్డ మా ♦ ర్గమ్మునందు
దీనిసిలవిశాలాగ్రి ♦ దృష్టికకట!
చావుబ్రదుకుల నడుమను ♦ దేవులాడు
నొక్కదురదృష్టుఁడెవఁడైనఁ ♦ జిక్కెనేని
వానిదుర్దశనింకఁ జె ♦ ప్పంగఁదరమె!

అపుడుకిన్నరి ఘోర ♦ దృశ్యమునుగాంచి
"అకట! మానవజాతి! నీ ♦ వటులుతొలుత
సురవనమునుండి జాఱిన ♦ దురితమానకు
నచ్చుకొంటెవిదండుగ ♦ లధికములుగ.
స్వర్గనందన కుసుమాళి ♦ సౌరభమ్ము
వదలకింకను నీలోనఁ ♦ బొదలుచుండెఁ;
గానిమాయామోహజాడలున్ ♦ మానకుండె"
ననుచుఁగరుణాశ్రువులు దన ♦ కన్నులనించె;
నరునికైజాలిగొనియిట్లు ♦ సురలువగవ
బొడమునొక్కొక్క కన్నీటి ♦ బొట్టుగూడ
నమృతంబగుశక్తిచే ♦ నలరుఁగాన
వెలుఁగుకన్నీరు కిన్నరి ♦ విడుచుచుండఁ
బట్టుగాలియు శుభ్రమై ♦ శోభఁగాంచె.

నింగిపైనుండి కిన్నరి ♦ తొంగిచూడఁ
జెలువుమీఱిన నారింజ ♦ చెట్లుకొన్ని
గానవచ్చెను వానిలోఁ ♦ గ్రాలుచున్న
ఫలములును బూలుగాలిచేఁ ♦ గలసిమెలసి
ప్రీతివృద్ధులుగడుఁ బసి ♦ పిల్లవారు
గూడిక్రీడించుచున్నట్లు ♦ కొమరుమిగిలెఁ;
పూచిపొల్చెడు నాఁకొత్త ♦ పొదరుక్రిందఁ

దనరుచుండుసరోవర ♦ తటమునందు
శబ్దమింతయులేని యా ♦ సమయమందు
నింటికడనుండి యెవ్వరి ♦ కంటఁబడక
యేకతంబుగ మృతిచెంద ♦ నేగుదెంచి
వనరునొకరోగి మూలుగు ♦ వినఁగవచ్చె;
సుఖగనున్నప్పుడేగిన ♦ చోటనెల్ల
నెందఱకొ ప్రేమపాత్రుండై ♦ యెసఁగియిపుడు
పరిచితుండొక్కఁడును లేని ♦ వానివలెను
వగచువారేని చూచెడు ♦ వారలేని
నొక్కరునులేక మరణించు ♦ చున్నవాఁడు;
కాచియుంటకుఁగూడ నొ ♦ క్కఁడును లేఁడు;
ఎదుటఁగంటికిఁ జల్లగా ♦ నొసఁగుచుండు
సరములోనుండి పుడిసెడు ♦ జలముదెచ్చి
హృదయమందలి దగఁదీర్ప ♦ నెవఁడు లేఁడు;
అన్నిశబ్దములడఁగిన ♦ యపుడుగూడ
దూరగానము గతివినఁ ♦ దోఁచుచుండి
సర్వమును దీఱిపోయిన ♦ సమయమందుఁ
గుటిలసంసారసాగర ♦ తటముఁజేరి
ప్రజ్ఞకందనియాతమో ♦ రాశియందు
నాత్మదన తెప్పఁద్రోసెడు ♦ నవసరమున
లలినిగొల్చెడు చిన్నిపీ ♦ డ్కొలుపనంగ

నొప్పొకడపటి మాటలు ♦ జెప్పుటకును
జిరిమోఱోంగినవారైనఁ ♦ జెంతలేదు!

అల్లుదిక్కులఁ బుద్రిశ ♦ నాతఁడున్నఁ
దడప్రులనెఱింగిపలచియు ♦ దనకువింకఁ
దనదియని చెప్పుటకుఁగాని ♦ తలిరుఁబోఁడి
జనకునివిశాల భవనరా ♦ జమ్మునందఁ
దన్నిటలమాఁటి సేవించు ♦ సన్నగాలి
పాటియాఁబోటి కనదగు ♦ తేటఁగాలి
చల్లుమఱుబుగ్గ చిమ్మెడు ♦ చల్లగాలి
హిండుపుల సీమఁబుట్టిన ♦ చందనంపు
గంధపుఁబొగల్ బుగులొక్కను ♦ కమ్మగాలి
హాయిగావీన సీనసు ♦ నేయువిసుచు
చెడ్డగాలికిదూరమై ♦ సేమముగను
నున్నదనుదలఁపొక్కటే ♦ యుల్లమందు
సంతసమ్మనుగాల్పె నా ♦ చావనున్న
పఱుచువాఁడగు నావ్యాధి ♦ బాధితునకు.

కానిమాఁడుమదెవతెయో ♦ కానియదిగో!
యొంటరిగనెవరికేనియుఁ ♦ గంటఁబడక
పెల్లువగఁజల్లు నీపొద ♦ దల్లువెదక

సమ్మహారోగ్యదేవత ♦ యంపినట్టి
యులరుప్రియంపు దూతయో ♦ యనఁగవచ్చెఁ;
జెక్కుట గులాబి కాన్కలఁ జేర్చి తెచ్చె;

దప్పులనున్నను వెన్నెల ♦ దఱిగియున్నఁ
దన్వియైన శయ్య యిప్పుడా ♦ తనికిఁ దెలిసెఁ;
దాను బెండ్లాడనుండిన ♦ ధర్మరతయె!
అతనితోఁ దానుమరణించి ♦ యరుగఁగాని
వసుధనన్యసుఖాళికై ♦ బ్రదికియున్నె?
కన్యయదె వచ్చి ప్రియునిదాఁ ♦ గౌఁగిలించె;
అతని నల్లని చెక్కిలి ♦ యతివమిన్న
తనదు చెక్కిలి పైఁ బెట్టి ♦ తఱచు నొత్తె;
నెచ్చి ముంగురు లాతని ♦ నుదుటఁగట్ట
వీడి వ్రేలాడు తనముడి ♦ వెండ్రుకలను
నిండుకోనేటి చల్లని ♦ నీటముంచె;
నందనోద్యానమందునా ♦ నందముగను
నూఁగిసురబాల బాలికల్ ♦ దూఁగుచుండు
నెలవుమాడ్కిఁ బవిత్రమై ♦ చెలఁగినట్టి
తత్సతీమణికౌఁగిలి ♦ తనకునిట్లు
భయముఁగొల్పెడు సమయమ్ము ♦ వచ్చునంచు
నెన్నఁడే నతఁడకటా! ♦ యెంచియున్నె?

ఒగ్గనొకసారి యొకసారి ♦ యువిదమోవి
యందెవిష మెల్ల నుండెనే ♦ నపుడుదాను
వెఱచునట్టులు వెఱచుచు ♦ విముఖుఁడయ్యెఁ;
అంతవఱ క్రీస్తుడునుగాని ♦ యతనికొఱకు
నడుగఁబడకుండ మఱిసిగ్గు ♦ పడకయుండ
ముద్దునిచ్చి యెఱుఁగని ♦ ముగ్ధ నేఁడు
నిర్భయమ్ముగ ముద్దిడె ♦ నిండుమదిని.

అంతఁ బెడమోము వెట్టిన ♦ కాంతుఁజూచి
"నీవు వెలిఁబుచ్చుగాలి పు ♦ న్నెంపుగాలి
పీల్వఁగానిమ్ము నాథనన్ ♦ బీల్వనిమ్ము;
దానితెక్కలనున్న దే ♦ హైనఁగాని
మించునారోగ్యమేగాని ♦ మృతియెగాని
ప్రీతికరమది నాకుసం ♦ ప్రీతికరము;
ధారగాఁగాఱు కన్నీరు ♦ దాప్రిపుమిదిగో;
సౌహృదయరక్తమందు సం ♦ తాపమూర్చు
నుత్తమంబైన మహిమయే ♦ యుండియున్న
నుదుటనిముసమ్ము శాంతి నీ ♦ కొదవుటకును
బ్రీతినారక్తమెల్ల న ♦ ర్పించియుందు;
అవలఁద్రిప్పకు నీప్రియ ♦ మైనమోము;
దయిత! యిటుచూడు నేను నీ ♦ దానఁగానె?

బ్రదుకుచావులయందు నీ ♦ ప్రక్కనుండ
నెన్నికొనినీవు వలచిన ♦ కన్నెగానె?
అంధకారపరీవృత ♦ మైనభువిని
వెలుఁగు నీనుండియే కాంచి ♦ వెలిఁగినేను
నీవుపోయినతరువాత ♦ నిలిచియుండు
నుగ్రతరదీర్ఘరాత్రిని ♦ నోర్వఁగలనె?
ప్రాణమే నీవు నినువీడి ♦ బ్రదుకఁగలనె?
బ్రదుకజాలను నిజముగా ♦ బ్రదుకఁజాల;
ఆకుదొడిగిన కాడవా ♦ నంతరింప
నంతమైతీవుఁ గాడతో ♦ నాకుగాన
వాడిపోవుచు నుండు నీ ♦ వలెనెనేను
వాడిపోండక మున్నె నా ♦ వంకఁదిరుగు;
తిరుగు మత్ప్రేమధామమా! ♦ తిరుగుతిరుగు;
వదలకింకను జల్లగాఁ ♦ బొదలుచుండు
పెదవులకుఁ దుదిమొదలెఱ ♦ విమలమైన
కొట్టకొనయూపిరిని బాలు ♦ గొనుముగొనుము
గొనుమనుచుఁ జేష్టలుడిగియా ♦ కొమ్మక్రుంగె;
గోతిలోగాలిలేకయో ♦ గుహాలయందు
నధికశైత్యమ్మునను దీప ♦ మాఱుగతిని
నార్తనాతనియూర్పుల ♦ హతులచేత
నలివకన్నుల కిళలెల్ల ♦ నాఱిపోయె;

నంతనొకపారి మృతిబాధ ♦ ననుభవించి
వేదనలనెల్ల నాతఁడు ♦ పీడిచనియె;
ప్రియుఁడు జీవింపకిట్టులు ♦ విడిచిపోవ
ముద్దిడియెఁగన్య కడపటి ♦ ముద్దునిడియె;
తగనియాముద్దు నిడుచునే ♦ తీఱిపోయె.

అంతఁగిన్నరి యాకన్య ♦ కాత్మమెచ్చి
యెంతవిశ్వాసమును మఱి ♦ యెంతభక్తి
కాంతల హృదంతరమ్ములఁ ♦ గాయఁగలదొ
యంతయునుజూపి యవ్విధి ♦ నస్తమిలిన
చానకోనయూర్పుఁ దిన్నగా ♦ సంగ్రహించె.

నంతనటనున్న కన్నెకా ♦ యమునుజూచి
"స్వయముగా మృత్యుగీతము ♦ పాడుకొనుచు
నెంతయును వింతగోల్పనే ♦ కాంతమందు
గాన సౌరభములయందుఁ ♦ గడచిచనెడు
వేలుపుంబట్ట చిలికంబె ♦ విమలమైన
శీతవాతసుగంధ సం ♦ పూతమైన
సుఖసమాధిని నిద్రింపు ♦ శుభచరిత్ర"
యనుచుదీవించి పెదవుల ♦ యంచునుండి
యాస్థలంబున దివ్యమా ♦ ననిలమూఁది

నిండుమేఱుఁగులఁజెలఁగెడు ♦ దండమూఁచె;
వారలిర్వురు దమచెలి ♦ వదనములను
దానికాంతులుపడి తళ ♦ తళలనీనఁ
గన్నుఁదావియుఁ జీఁకటి ♦ గ్రమ్మియుండు
నిజసమాధులలో దీర్ఘ ♦ నిద్రనుండి
ప్రళయమునఁ బైకిదీయంగఁ ♦ బడినయట్టి
యిరువురు మహాత్ములోయన ♦ నెసఁగిరపుడు;
వారియాత్మలు మేల్కాను ♦ వఱకుమీఁద
శాంతముగఁ గాచియుండెడు ♦ స్వర్గదూత
యనఁగ నాకిన్నరీమణి ♦ తనరుచుండె.

అంబరంబున నదయరా ♦ గంబువొడమె;
త్యాగపూరిత విమలాను ♦ రాగమిడిన
ధ్యాయమూల్యంపుటుచ్ఛ్వాస ♦ మందిమరల
దేవునకొసంగఁ గిన్నరి ♦ దివికినెగసె;
కాన్కనిడఁగానె వాకిటఁ ♦ గాచియున్న
దివ్యపురుషుండు నవ్వెను ♦ దీనిఁబట్టి
యమరవనమింకఁ ద్వారలోనె ♦ యమరునంచుఁ
బొదలికిన్నరి హృదయము ♦ పొంగఁజొచ్చె;
అమ్మహాప్రభు సింహాస ♦ నమ్మునుండి
వీచునమృతంపుగాలికి ♦ వేల్పుదోఁట

వెలుఁగుపటికంపు గంటల ♦ వెలయుతరులు
చేయురవములు కిన్నరి ♦ చెవులయందుఁ
బర్వముగనప్పుడే వినఁ ♦ బడఁదొడంగె;
మొదట స్వర్గప్రవిష్టులు ♦ గదిసితటిని
మధురజలపాన మొనరించి ♦ మహిమఁగాంచు
నిర్మలసరోవరముచుట్టు ♦ నెగడుచుండు
తరళనక్షత్ర పాత్రముల్ ♦ తళతళమని
కానవచ్చెను గిన్నరి ♦ కన్నులకును.

అకట! పాపము! కిన్నరి ♦ యాశలెల్ల
నిష్ఫలమునుగూడఁ బాడక ♦ తప్పిపోయె;
మాయదురదృష్ట మడ్డమై ♦ మరలవచ్చె;
పుణ్యలోకంపుఁ దలుపులు ♦ మూయఁబడియె;
జయము సూచనలావేల్పు ♦ చాననుండి
ఘూయునప్పుడు చింతిల్లు ♦ చాయదోఁప
నాసురలదూత కిన్నరి ♦ కేసిచూచి
"ఆఁగుమింకను గిన్నరీ! ♦ యాఁగుమాఁగు;
సత్యవతి కన్య ధన్యసం ♦ శయములేదు;
మించు పరమేశుమాళిని ♦ మెఱపుచేత
వ్రాయఁబడినట్టి యాసతి ♦ భవ్యచరిత
చిరముచదువంగఁ బడుచుండు ♦ సురలచేతఁ;

గాని చూడుముకిన్నరీ! ♦ కదలదయ్యొ
స్వర్గనందన సుందర ♦ ద్వారమందు
బద్ధమయియుండు స్ఫటికక ♦ వాటమకట!
కాన నీకన్నె యూపిరి ♦ కంటెఁగూడఁ
గడుపవిత్రమ్ముగాఁ గానక ♦ గాలిలవలయు
నీకుస్వర్గమ్ము దలుపులం ♦ దెఱచుటకును”
అనుచు వగియించెఁ గిన్నరి ♦ యాలకించె.

చెలఁగెడి గులాబిపువ్వుల ♦ సిరుల నెలయు
‘సిరియ’ యనుపేరఁ బరఁగిన ♦ సీమమీఁద
వింతగా సంజ వెలుఁగుచు ♦ విశ్రమించె;
వర‘లిబానను’ గిరిముని ♦ ప్రవరుమీఁదఁ
దత్ప్రభామండలంబనఁ ♦ దరణి వ్రేలె;
శీతకాలము వైభవో ♦ పేతమగుచు
నెప్పుడును వెలిమంచుచే ♦ నొప్పుచుండు
నున్నతాచలశిరముపైఁ ♦ జెన్నుమీఱె;
వేసవిగులాబిపూలచే ♦ వెలయుచుండు
వనముశ్రీ నదిప్రపదములఁ ♦ బవ్వళించె.
నింగిపైనుండి క్రిందికిఁ ♦ దొంగిచూచు
వారికాభవ్య సీమపై ♦ వఱలుచుండు
పలు తెఱంగుల కాంతులు ♦ చలనములును

నెంతవింతను గొలుపునో ♦ యెఱుఁగఁదరమె?
మంచితోఁటలు తెలినిట ♦ మించునగులు;
పసిగట్టుల విరివిగాఁ ♦ బెరుగుచుండి
వివిధపరిమాణములచేత ♦ వెలయుచుండి
పైకినలెమించి యొండలోఁ ♦ బైకిమించి
గొలుచుచుండెను వింతగ ♦ సూర్యజపము,
పాడుపక్షియుండునట్టి దే ♦ వాలయముల
గోడలను గాంతిలతలు పా ♦ కొనునట్లు
వడివడిగఁ బ్రాకుచుండెను ♦ బల్లిగములు,
గనులఁబుట్టిన ఘనమణి ♦ గణముతోను
సొగసుగుల్కెడు కిన్నర ♦ నగరమందు
మొగిలిపుట్టని నింగిని ♦ బొదలుచుండు
జలమెఱుంగని సురచాప ♦ చయముతోను
బెడఁగుమీఱంగఁ బొదుగంగఁ ♦ బడినయట్లు
భవ్యమగు సంజకెంజాయ ♦ పడివెలుంగు
పక్షులతోడ నటునిటు ♦ వాలుచుండి
గుట్టగట్టుల నిలయముల్ ♦ గట్టుకొన్న
కలుతెలుంగుల గుంపుల ♦ పావురములు,
అలరుఁదోఁటలయందు విం ♦ దారగించి
విమలపాలిస్థలీవన ♦ వీధులందు
భృంగములు చేయుచుండు ఝం ♦ కృతులతోడ
♦

గోపకుల వేణునాదము ♦ గూడఁగలసి
వచ్చి చెవిఁబడుచుండెడు ♦ వరరవములు,
కోకిలాపూర్ణవనములఁ ♦ గోమరుమిగులు
దివ్య 'జార్జ్' తరంగిణీ ♦ భవ్యతటులు,
నిన్నియుండియుఁ బాపమా! ♦ కిన్నరికిని
నెక్కడైననుసంతోష ♦ మొసఁగదయ్యె;
వగపుమదినిండె; చెక్కులు ♦ బడలియుండె;

కాలమనుమాంత్రికుఁడు దన ♦ కాలమెల్లఁ
గొలువఁగా భూమిమీఁదను ♦ నిక్షిపినట్టి
కంబములనంగ నీడలఁ ♦ గడలకిడుచు
విజనసీమను నెత్తుగా ♦ వెలయుచున్న
కంబములై నిల్చి మున్నెక్క ♦ కాలమందుఁ
దాను వెలసిన ధామమై ♦ తనరుచున్న
దేవళముమీఁదఁ దిన్నగా ♦ దృష్టిపఱుపు
చున్న రవిగాంచెఁ గిన్నరి ♦ ఖిన్నయగుచు.

అమ్మహాసూర్యదేవాల ♦ యమ్ము క్రింద
దాపఁబడినట్టి రత్నముల్ ♦ దాపినట్టి
రక్షయే కాని, దివ్యాగ్ని ♦ రక్షగాంచి

"సాలమను"గొప్పనామము ♦ గాంచుచున్న
రేనియే కాని తనదివ్య ♦ దృష్టి నిచ్చి,
వడిగ నీదోషినాత్మను ♦ స్వర్గమునకు
మరలఁజేర్చెను కాకుం చం ♦ దురనికిరింది
భువిఁగలదొ లేక సాగర ♦ మునను గలదొ
తెలుపఁగలదేమొ? దుఃఖమ్ము ♦ తొలఁగు నేమొ?

అనెను నాశజనించిన ♦ హర్షమంది
యుచటవాలెను కిన్నరి ♦ యనిలపుత్రి
గగనలోచనుఁడింకను ♦ నగుచునుండె;
పడమటను సంజపొదరిండ్ల ♦ పైఁడికాంతి
తఱుగకుండెను గొంచెము ♦ దఱుగకుండె;
నపుడు "బాల్బెక్కు"వనముపై ♦ సమరకన్య
నింగిపైనుండి మెల్లగాఁ ♦ దొంగిచూచె.

అచ్చట గులాబితోఁటలో ♦ నాటఁబాటఁ
బొదలు నెక్కుఁడు బాలుఁడా ♦ పూలవంటి
రంగుతోడను స్వేచ్ఛతోఁ ♦ గాలివాఁడు
వేడ్కపడు మూపుచేతుల ♦ వెలయువాఁడు
నగయురత్నాలొ! తెక్కల ♦ నగడుపూలొ!

యనఁగ నొప్పారిమల్లెచె ♦ ట్టునకుఁజుట్టుఁ
దిరుగునాయాకుచిల్కల ♦ తెగలఁగోడఁ
బట్టువిడునాటలాడుచు ♦ బడలిబడలి
విశ్రమించెను వని గులా ♦ బీలసదుము;
అంత బాలుని చెంగట ♦ నలసివచ్చి
నిండుగఁ జెమర్పుగుఱ్ఱంబు ♦ నుండిదిగ్గ
యొక్కపురుషుఁడుదప్పితోఁ ♦ బ్రక్కనుండు
చిన్న సత్రంపునూతికిఁ ♦ జెంతనిలిచె ;
నిలిచి దాపున నెంతయు ♦ నిర్భయముగ
వేడ్కఁగూర్చున్న చక్కని ♦ పిల్లవాని
ప్రక్కకుందిప్పెఁదనవిశా ♦ లపుముఖమ్ము;
అంతకంటెను భీకర ♦ మైన నునుటఁ
గిరణములఁగొల్చి యెఱుఁగడు ♦ తరణియెపుడు;
అతిభయంకరమైన యా ♦ యాననమున
మేఘమున ధూమవహ్నులు ♦ మిళితమైన
కిరణిఁ వెగువయుఁగోరమున్ ♦ గలసియుండె ;
అతిభయంకరకృత్యమ్ము ♦ లాచరించి
సట్టికఫెలెన్నియో వాని ♦ యాస్యమందుఁ
జక్కఁగాఁగిన్నరీమణి ♦ చదువఁగలిగె ;
పడుచులెందఱనోపాడు ♦ పఱచియుండె,
పావనక్షేత్రములమైల ♦ పఱచియుండె,

సలిపినప్రమాణములమంటఁ ♦ గలపియుండె,
ఆశిథిరక్తమ్ముచేత గ్ర ♦ హమ్మునకును
జెఱుపఁగాని కళంకమ్ముఁ ♦ జేర్చియుండె;
కరుణ కన్నీట సిసిసి ♦ జెఱుచువఱకుఁ
జెడక యుండెడునట్టులఁ ♦ చిత్రగుప్తుఁ
పలుకి చేమండి తినవడి ♦ కలమునుండి
కాలుమసిఁబొట్లవ్రాసిన ♦ కరణదోష
హానిమొసటసివెల్లఁ గ ♦ స్పష్టగుచుండె.

శాంతమును గొల్పుచుండెడు ♦ సంజచేత
నాత్మముకువయ్యెనోయన ♦ నాదురాత్మఁ
డపుడు నెమ్మదిగానుండి ♦ యాగులాబి
నెనయుబాలుని యాటలఁ ♦ గనుచునుండె;
అతని కెంజూపులాబాలు ♦ నమలమైన
యలరుఁజూపును గలసిన ♦ యపుడుచూడ
భోగములరాత్రిమండిన ♦ కాగడాలు
బాలరవికాంతిఁగలసిన ♦ పగిదినుండె.

గగనమునెగుర్రింకఁ గ్రిందికి ♦ దిగినకొలఁది
వింత.గాఁ సిరియాలోని ♦ వేనవేలు
శిఖరములనుండి ప్రార్థన ♦ సేయఁగొలుపు

ప్రియరవమ్మంతకంత వ ♦ ర్ధిలఁగఁజొచ్చె;
పొల్చుపూసెజ్జపైఁదల ♦ వాల్చియున్న
బాలుఁడప్పుడు లేచి యా ♦ పరిమళించు
భూమిపై దక్షిణపుదిశ ♦ మోకరించి
నిటలమునువంచి పరమేశు ♦ నిత్యసభవుఁ
జెన్నుమీఱెడు విమలంపుఁ ♦ జిన్నినోట
వచ్చియునురానిమాటల ♦ నుచ్చరించి
యచటియాపుష్పవనమున ♦ నప్పుడపుడె
జాఱితసమందిరముమఱిఁ ♦ జేరఁగోరు
దేవశిశువోయనంగను ♦ దివమునకును
గరములను గన్నులనునెత్తి ♦ కాంచుచుండె.
ఏమిశిశు వేమిదృశ్యమ ♦ దేమి దివము!
ఒప్పుచూడంగవలెఁగాని ♦ చెప్పఁదరమె!
ఎంతగర్వించు పూర్వదే ♦ వేంద్రునైనఁ
జన్న తనశాంతిమహిమల ♦ నెన్నుకొనుచు
నొక్కనిట్టూర్పునిడఁజేయ ♦ నోపునన్న
నింకసటనిల్చి దీని వి ♦ క్షించుచున్న
యద్దురాత్ముని మదిలోని ♦ వ్యాకులమును
జెప్పఁదరమానె యెవరికేఁ ♦ జెప్పనగునె?

అంతమదమెల్లఁబోయియా ♦ యాంతతాయి
ప్రళయమందలి ఘోరారప్రి ♦ వాహమట్టు
లెన్నియో యోగ్ల కగ్రింపు ♦ కృత్యములను
జనిన తనపవిత్రమువయి ♦ మనముఁగోలిపి
యెంత వెదకిన బుద్ధికి ♦ నెచటఁగాని
కానరాదయ్యె విశ్రమ ♦ స్థానమేని
శాంతిసూచకమగునొక్క ♦ శాఖయేని;
గానఁగడుగ్రుంగి యాపిల్ల ♦ వానిఁజూచి
"పుష్పములపాటపైన యో ♦ చిన్నియన్న!
నీవలెనెచిన్నవాఁడు నే ♦ నిర్మలముగ
నున్న యప్పుడు నీవలెఁ ♦ గన్ను లెత్తి
మింటఁజూచుచుఁ బ్రార్థించు ♦ చుంటిఁగాని
యిప్పుడో" యనితలవంచి ♦ యేమియనక
చిన్నతనమునుండియుఁ ♦ జిత్తమందు
నించుకయు మేలుకొనక ని ♦ ద్రించుచున్న
యుత్తమములగు లక్ష్యముల్ ♦ యోగ్యములగు
కోరికలు భావములవెల్లఁ ♦ గ్రొత్త లౌచు
నొక్కపారిగఁదలలెత్త ♦ వెక్కి వెక్కి
యేడ్వఁజొచ్చెను విలవిల ♦ యేడ్వఁజొచ్చె;

అప్పుడుకిన్నరి విలపించు ♦ నతనిఁజూచి
"గాఢముగఁజొచ్చి హృదయమున్ ♦ గాల్చి కాల్చి
వెలికివచ్చినపరితాప ♦ మొలుకునిట్టె
యశ్రుబిందువె ధన్యమై ♦ యలరుచుండు;
పాపమోచనకరుణాప్ర ♦ వాహమైన
దీననేపాపి తొలుదొల్త ♦ మానసమున
నిర్మలానందరూపమున్ ♦ దెలియుచుండు;
వేసవినిమండుచుండెడు ♦ వేఁడిగాలి
నుండి "యీజిప్టు" మీఁదఁ జం ♦ ద్రింకురాల్చు
నఖిలరోగనివారితా ♦ పాపహారి
యైనయొకబిందువే యొట్టు ♦ లద్భుతముగ
రోగములనార్చి నిండు నా ♦ రోగ్యమిచ్చి
ధరకుఁదివికిని మరలఁ జై ♦ తన్యమొసఁగు
నట్టులేసుమ్ము పరితాప ♦ మాత్మఁగలుగఁ
గాఱునుత్కృష్టమైన క ♦ న్నీరుగూడ!
పతితుఁడా! చూడునీమదిఁ ♦ బ్రబలియున్న
పాపరోగములెల్లనే ♦ పాటివైన
నొక్కదివిచుక్క యన్నిఁటి ♦ నుక్కడంచె"
ననుచుఁ దనడెందమునఁదానె ♦ యనుకొనియెను.

విస్మయముగఁ బాత్రథముసల్పఁ ♦ బిల్లవాని
పరిక్రొనేపాపి మోకాళ్ళ ♦ వంచినిలిచె;
దోషిమీఁదను మఱియు సి ♦ ద్దోషిమీఁద
మించియొక సూర్యరశ్మియే ♦ [illegible]యుండెనాఁడు గ;
పాపియొక్క [illegible] ♦ [illegible]గనుచు
స్వర్గమంతట ఘోషించు ♦ ప్రకటపఱచు
హాస్యగీతమ్ములను బాడి ♦ రమరులెల్ల.

పైఁడిగుంపుగ నాప్పనా ♦ భాస్కరుండు
మింటనిప్పుడె దాసస్థ ♦ మించియుండె
వారలింకను మోకాళ్ళ ♦ వంచియుండఁ
గాపములకిట్లు పరితాప ♦ పడెడునతని
వెచ్చగానున్న మిక్కిలి ♦ [illegible]
చెక్కిలిని మంచువలెఁజల్ల ♦ చేయుచున్న
యశ్రుబిందువు మీఁదిక ♦ [illegible]రాలఁ
దరణితారలలోనుండి ♦ ధరణికేపుడు
రాలియొలుఁగని వింతసూర ♦ రమ్య కాంతి;
ఉత్తరపుమించుగాను, యే ♦ యుల్కగాను
చూచుమర్త్యుల కిదిమదిఁ ♦ దోఁచవచ్చుఁ;
గాని జయసూచకంబయి ♦ ప్రాలుచుండు
నశ్రువునుగాంచి యెంతయు ♦ నాత్మమెచ్చి

స్వర్గనందనసుందర ♦ ద్వారమందుఁ
గావలిగనున్న విఖ్యాత ♦ దేవదూత
వెలికిఁజిమ్మిన చిఱునవ్వు ♦ వెలుఁగటంచుఁ
దెలిసికొని కిన్నరీమణి ♦ యలరెమదిని.

"సందడించబ్బె శాశ్వతా ♦ నందమబ్బెఁ;
దీఱెనాపని తలుపులు ♦ మూయఁబడియె;
సుఖినినేఁగానె? నిజముగాఁ ♦ సుఖినినేనె!
శ్రీలఁ జెన్నారు కిన్నర ♦ సీమయందుఁ
గోమునమిగిలెడు వజ్రంపు ♦ గోపురములు,
నెగడుచుండెడు కిన్నర ♦ నగరమందు
నెంతయును గొల్చు పూపాద ♦ విహంగములు,
సుందరస్వర్గవనము! నీ ♦ ముందవెల్లఁ
జెప్పవలయునె కళలెల్లఁ ♦ దప్పియుండు;
మాటికి నశియించు ప్రియుని ని ♦ ట్టూరుపట్టు
లుండు నిహాసౌరభములార! ♦ పొందుపొందు,
నిత్యజీవన సౌరభ ♦ నిలయమైన
పారిజాతమ్మ నాకింకఁ ♦ బారణమ్ము;
ధరణినాచేతనున్న యీ ♦ దండమందు
నుంతయిటు వెల్గినశియించు ♦ సుమములార!
దండమిదెగొందు మీదండ ♦ నుండఁబొందు;

దళదళ మెఱుంగెడు బ్రాణమ్ము ♦ దనయపూల
కిమ్మగుచు స్వామిసింహాస ♦ నమ్ముచెంత
సంతతముపూని కల్పభూ ♦ జమ్ముముందు
నెంతవెలుఁగును పూనైన ♦ నేమిఫలము!
నందనంబబ్బె శాశ్వతా ♦ నందమబ్బెఁ;
దీక్షనాపని తలుపులు ♦ నేఁడు తెఱవఁబడియె; ”
నను మఱఁగిన్నరి నందని ♦ మునకు నెగసె.

ఇది శ్రీపరమేశ్వర కరుణాఫలిత లలితకవితా
కలిత శ్రీరామలక్ష్మాంబా బుచ్చివేంకయా
మాత్యతనూజాత సకల సజ్జనవిధేయ
ఆదిపూడి సోమనాథ నామధేయ
ప్రణీతంబైన కిన్నరీవిజయమను
కావ్యరత్నము.

సమాప్తము.

సర్వమాన్యశతకము

భక్తిరసపూరితములై సర్వజన మనోరంజకములగు

100 సీసపద్యములు వెల 0-4-0.

భక్తకర్ణామృతము

భక్తజన హృదయాహ్లాదకరములైన 40 కీర్తనలు

వెల 0-4-0.

కిన్నరీవిజయము

మిక్కిలి యుత్కృష్టమైన కావ్యరత్నము అందముగనుండును

దగ్గర వెల 0-12-0.

వలయువారు :— ఈక్రిందివారికి వ్రాసిన వి. పి. గాఁ బడయఁగలరు.

ఆ. సోమనాథరావు,

పిఠాపురము, గోదావరిజిల్లా.

Paradise and the Peri.

PARADISE AND THE PERI.

BY THOMAS MOORE.

ONE morn a Peri at the gate
Of Eden stood disconsolate ;
And as she listened to the Springs
   Of Life within like music flowing
And caught the light upon her wings
   Thro' the half-open portal glowing.
She wept to think her recreant race
Should e'er have lost that glorious place !

" How happy," exclaimed this child of air,
" Are the holy Spirits who wander there
   ' Mid flowers that never shall fade or fall ;
Tho' mine are the gardens of the earth and sea
And the stars themselves have flowers for me,
   One blossom of heaven outblooms them all !

" Tho' sunny the Lake of cool CASHMERE
With its plane-tree Isle reflected clear,
   And sweetly the founts of that Valley fall ;
Tho' bright are the waters of SING-SU-HAY
And the golden floods that thitherward stray
Yet—oh. 'tis only the Blest can say
   How the waters of Heaven outshine them all !

" Go, wing thy flight from star to star,
From world to luminous world as far
   As the universe spreads its flaming wall :

Take all the pleasures of all the spheres
And multiply each thro' endless years
One minute of Heaven is worth them all !"

The glorious Angel who was keeping
The gates of Light beheld her weeping,
And as he nearer drew and lisened
To her sad song, a teardrop glistened
Within his eyelids, like the spray
From Eden's fountain when it lies
On the blue flower which—Brahmins say—
Blooms nowhere but in Paradise

" Nymph of a fair but erring line !"
Gently he said—" One hope is thine.
"' Tis written in the book of Fate,
The Peri yet may be forgiven
Who brings to this Eternal gate
The Gift that is most dear to Heaven
Go seek it and redeem thy sin—
'Tis sweet to let the Pardoned in."

Rapidly as comets run
To the embraces of the Sun;—
Fleeter than the starry brands
Flung at night from angel hands
At those dark and daring sprites
Who would climb the empyreal heights,
Down the blue vault the PERI flies,
And lighted earthward by a glance
That just then broke from morning's eyes,
Hung hovering o'er our world's expanse.

But whither shall the Spirit go
To find this gift for Heaven ?—"I know
The wealth," she cries, " of every urn
In which unnumbered rubies burn
Beneath the pillars of CHILMINAR ;
I know where the Isles of Perfume are
Many a fathom down in the sea,
To the south of sun-bright ARABY ,
I know too where the Genii hid
The jeweled cup of their King JAMSHID.
With Life's elixir sparkling high—
But gifts like these are not for the sky.
Where was there ever a gem that shone
Like the steps of ALLA's wonderful Throne ?
And the Drops of Life—oh ! what would they be
In the boundless Deep of Eternity ?"

While thus she mused her pinions fanned
The air of that sweet Indian land
Whose air is balm, whose ocean spreads
O'er coral rocks and amber beds,
Whose mountains pregnant by the beam
Of the warm sun with diamonds teem,
Whose rivulets are like rich brides,
Lovely, with gold beneath their tides,
Whose sandal groves and bowers of spice
Might be a Peri's Paradise !
But crimson now her rivers ran
With human blood—the smell of death
Came reeking from those spicy bowers,
And man the sacrifice of man
Mingled his taint with every breath

Upwafted from the innocent flowers.
Land of the Sun ! what foot invades
Thy Pagods and thy pillared shades—
Thy cavern shrines and Idol stones,
Thy Monarchs and their thousand Thrones ?

'Tis He of GAZNA—fierce in wrath
He comes and INDIA's diadems
Lie scattered in his ruinous path.—
His bloodhounds he adorns with gems,
Torn from the violated necks
Of many a young and loved Sultana;
Maidens within their pure Zenana,
Priests in the very fane he slaughters,
And chokes up with the glittering wrecks
Of golden shrines the sacred waters !

Downward the PERI turns her gaze,
And thro' the war field's bloody haze
Beholds a youthful warrior stand
Alone beside his native river,—
The red blade broken in his hand
And the last arrow in his quiver.
"Live," said the Conqueror, "live to share
The trophies and the crowns I bear!"
Silent that youthful warrior stood—
Silent he pointed to the flood
All crimson with his country's blood,
Then sent his last remaining dart,
For answer, to the Invader's heart.

False flew the shaft tho' pointed well ;
The Tyrant lived, the Hero fell !—
Yet marked the PERI where he lay,
  And when the rush of war was past
Swiftly descending on a ray
  Of morning light she caught the last—
Last glorious drop his heart had shed
Before its freeborn spirit fled !

"Be this," she cried, as she winged her flight,
"My welcome gift at the gates of Light.
Tho' foul are the drops that oft distill
  On the field of warfare, blood like this
  For Liberty shed so holy is,
It would not stain the purest rill
  That sparkles among the Bowers of bliss !
Oh, if there be on this earthly sphere
A boon, an offering Heaven holds dear,
'Tis the last libation Liberty draws
From the heart that bleeds and breaks in her cause!

"Sweet." said the Angel, as she gave
The gift into his radiant hand,
"Sweet is our welcome of the brave
  Who die thus for their native Land.—
But see—alas ! the crystal bar
Of Eden moves not—holier far
Than even this drop the boon must be
That opes the Gates of Heaven for thee !"

Her first fond hope of Eden blighted,
  Now among AFRIC'S lunar Mountains

Far to the South the PERI lighted
And sleeked her plumage at the fountains
Of that Egyptian tide whose birth
Is hidden from the sons of earth
Deep in those solitary woods
Where oft the Genii of the Floods
Dance round the cradle of their Nile
And hail the newborn Giant's smile
Thence over EGYPT'S palmy groves,
Her grots, and sepulchers of Kings,
The exiled Spirit sighing roves
And now hangs listening to the doves
In warm ROSETTA'S vale; now loves
To watch the moonlight on the wings
Of the white pelicans that break
The azure calm of MŒRIS' Lake.
'Twas a fair scene: a Land more bright
Never did mortal eye behold!
Who could have thought that saw this night
Those valleys and their fruits of gold
Basking in Heaven's serenest light,
Those groups of lovely date trees bending
Languidly their leaf-crowned heads,
Like youthful maids, when sleep descending
Warns them to their silken beds,
Those virgin lilies all the night
Bathing their beauties in the lake
That they may rise more fresh and bright,
When their beloved Sun's awake,
Those ruined shrines and towers that seem
The relics of a splendid dream,
Amid whose fairy loneliness

Naught but the lapwing's cry is heard,
Naught seen but (when the shadows flitting,
Fast from the moon unsheath its gleam,)
Some purple-winged Sultana sitting
  Upon a column motionless
And glittering like an Idol bird!—
Who could have thought that there, even there,
Amid those scenes so still and fair,
The Demon of the Plague hath cast
From his hot wing a deadlier blast,
More mortal far than ever came
From the red Desert's sands of flame!
So quick that every living thing
Of human shape touched by his wing,
Like plants where the Simoom hath past
At once falls black and withering!
The sun went down on many a brow
  Which, full of bloom and freshness then,
Is rankling in the pesthouse now
  And ne'er will feel that sun agian.
And, oh! to see the unburied heaps
On which the lonely moonlight sleeps—
The very vultures turn away,
And sicken at so foul a prey!
Only the fierce hyena stalks
Throughout the city's desolate walks
At midnight and his carnage plies:—
  Woe to the half-dead wretch who meets
The glaring of those large blue eyes
  Amid the darkness of the streets!

"Poor race of men!" said pitying Spirit,
"Dearly ye pay for your primal Fall—
Some flowerets of Eden ye still inherit,
But the trail of the Serpent is over them all
She wept—the air grew pure and clear
Around her as the bright drops ran,
For there's a magic in each tear
Such kindly Spirits weep for man!

Just then beneath some orange trees
Whose fruit and blossoms in the breeze
Were wantoning together, free,
Like age at play with infancy—
Beneath that fresh and springing bower
Close by the Lake she heard the moan
Of one who at this silent hour,
Had thither stolen to die alone.
One who in life where'er he moved,
Drew after him the hearts of many;
Yet now, as tho' he ne'er were loved,
Dies here unseen, unwept by any!
None to watch near him—none to slake
The fire that in his bosom lies,
With even a sprinkle from that lake
Which shines so cool before his eyes.
No voice well known thro' many a day
To speak the last, the parting word
Which when all other sounds decay
Is still like distant music heard:—
That tender farewell on the shore
Of this rude world when all is o'er,
Which cheers the spirit ere its bark

Puts off into the unknown Dark.
Deserted youth ! one thought alone
Shed joy around his soul in death—
That she whom he for years had known,
And loved and might have called his own
Was safe from this foul midnight's breath,—
Safe in her father's princely halls
Where the cool airs from fountain falls.
Freshly perfumed by many a brand
Of the sweet wood from India's land,
Were pure as she whose brow they fanned.

But see—who yonder comes by stealth,
This melancholy bower to seek,
Like a young envoy sent by Health
With rosy gifts upon her cheek ?
'Tis she—far off, thro' moonlight dim
He knew his own betrothed bride,
She who would rather die with him
Than live to gain the world beside !
Her arms are round her lover now,
His livid cheek to hers she presses
And dips to bind his burning brow
In the cool lake her loosened tresses
Ah ! once, how little did he think
An hour would come when he should shrink
With horror from that dear embrace,
Those gentle arms that were to him
Holy as is the cradling place
Of Eden's infant cherubim !
And now he yields—now turns away,
Shuddering as if the venom lay
All in those proffered lips alone—

Those lips that then so fearless grown
Never until that instant came
Near his unasked or without shame
"Oh ! let me only breathe the air,
The blessed air, that's breathed by thee,
And whether on its wings it bear
Healing or death'tis sweet to me!
There--drink my tears while yet they fall--
Would that my bosom's blood were balm,
And, well thou know'est, I'd shed it all
To give thy brow one minute's calm.
Nay, turn not from me that dear face--
Am I not thine--thy own loved bride--
The one, the chosen one, whose place
In life or death is by thy side ?
Think'st thou that she whose only light
In this dim world from thee hath shone
Could bear the long, the cheerless night
That must be hers when thou art gone ?
That I can live and let thee go,
Who art my life itself ?—No, no—
When the stem dies the leaf that grew
Out of its heart must perish too !
Then turn to me my own love, turn,
Before like thee, I fade and burn ,
Cling to these yet cool lips and share
The last pure life that lingers there !"
She fails—she sinks—as dies the lamp
In charnel airs or cavern damp.
So quickly do his baneful sighs
Quench all the sweet light of her eyes.
One struggle—and his pain is past—

Her lover is no longer living !
One kiss the maiden gives, one last,
Long kiss, which she expires in giving.

" Sleep, said the PERI, as softly she stole
The farewell sigh of that vanishing soul,
As true as e'er warmed a woman's breast—
" Sleep on, in visions of odor rest
In balmier airs than ever yet stirred
The enchanted pile of that lonely bird
Who sings at the last his own death lay
And in music and perfume dies away !
Thus saying, from her lips she spread
Unearthly breathings thro' the place
And shook her sparkling wreath and shed
Such luster o'er each paly face
That like two lovely saints they seemed,
Upon the eve of doomsday taken
From their dim graves in odor sleeping :
While that benevolent PERI beamed
Like their good angel calmly keeping
Watch o'er them till their souls would waken

But morn is blushing in the sky ;
Again the PERI soars above,
Bearing to Heaven that precious sigh
Of pure, self-sacrificing love.
High throbbed her heart with hope elate
The Elysian palm she soon shall win,
For the bright Spirit at the gate
Smiled as she gave that offering in ;
And she already hears the trees
Of Eden with their crystal bells

Ringing in that ambrosial breeze
That from the throne of ALLA swells ;
And she can see the starry bowls
That lie around that lucid lake
Upon whose banks admitted Souls
Their first sweet drught of glory take!

But, ah! even PERI's hopes are vain—
Again the Fates forbade, again
The immortal barrier closed "Not yet,"
The Angel said as with regret
He shut from her that glimpse of glory—
"True was the maiden, and her story
Written in light o'er ALLA's head
By seraph eyes shall long be read.
But, PERI, see—the crystal bar
Of Eden moves not—holier far
Than even this sigh the boon must be
That opes the Gates of Heaven for thee."

Now upon SYRIA's land of roses
Softly the light of Eve reposes,
And like a glory the broad sun
Hangs over sainted LEBANON,
Whose head in wintry grandeur towers
And whitens with eternal sleet,
While summer in a vale of flowers
Is sleeping rosy at his feet.

To one who looked from upper air
O'er all the enchanted regions there,
How beauteous must have been the glow,
The life, the sparkling from below!

Fair gardens, shining streams, with ranks
Of golden melons on their banks,
More golden where the sunlight falls;--
Gay lizards, glittering on the walls
Of ruined shrines, busy and bright
As they were all alive with light ,
And yet more splendid numerous flocks
Of pigeons settling on the rocks
With their rich restless wings that gleam
Variously in the crimson beam
Of the warm West, —as if inlaid
With brillants from the mine or made
Of tearless rainbows such as span
The unclouded skies of PERISTAN.
And then the mingling sounds that come,
Of shepherd's ancient reed with hum
Of the wild bees of PALESTINE,
   Banqueting thro' the flowery vales ;
And JORDAN, those sweet banks of thine
   And woods so full of nightingales.
But naught can charm the luckless PERI ;
   Her soul is sad—her wings are weary—
Joyless she sees the Sun look down
   On that great Temple once his own,
Whose lonely columns stand sublime,
   Flinging their shadows from on high
Like dials which the wizard Time
   Had raised to count his ages by !

Yet haply there may lie concealed
   Beneath those Chambers of the Sun
Some amulet of gems annealed

In upper fires, some tablets sealed
   With the great name of SOLOMON
   Which spelled by her illumined eyes,
May teach her where benath the moon
In earth or ocean, lies the boon,
The charm, that can restore so soon
   An erring Spirit to the skies.

Cheered by this hope she bends her thither;
   Still laughs the radiant eye of Heaven,
   Nor have the golden bowers of Even
In the rich West begun to wither,—
When o'er the vale of BALBEC winging
   Slowly she sees a child at play,
Among the rosy wild flowers singing
   As rosy and as wild as they;
Chasing with eager hands and eyes
The beautiful blue damsel flies,
That fluttered round the Jasmine stems
Like winged flowers or flying gems:--
And near the boy, who tired with play
Now nestling mid the roses lay,
She saw a wearied man dismount
   From his hot steed and on the brink
Of a small imaret's rustic fount
   Impatient fling him down to drink.
Then swift his haggard brow he turned
   To the fair child who fearless sat,
Tho' never yet hath day beam burned
   Upon a brow more fierce than that,—
Sullenly fierce—a mixture dire
Like thunderclouds of gloom and fire;

In which the PERI'S eye could read
Dark tales of many a ruthless deed;
The ruined maid—the shrine profaned—
Oaths broken—and the threshold stained
With blood of guests! —*there* written, all,
Black as the damning drops that fall
From the denouncing Angel's pen,
Ere Mercy weeps them out again.

Yet tranquil now that man of crime
(As if the balmy evening time
Softened his spirit) looked and lay,
Watching the rosy infant's play:—
Tho' still whene'er his eye by chance
Fell on the boy's, its lurid glance
  Met that unclouded, joyous gaze,
As torches that have burnt all night
Thro' some impure and godless rite,
  Encounter morning's glorious rays.

But, hark! the vesper call to prayer,
  As slow the orb of daylight sets,
Is rising sweetly on the air,
  From SYRIA'S thousand minarets!
The boy has started from the bed
Of flowers where he had laid his head
And down upon the fragrant sod
  Kneels with his forehead to the south
Lisping the eternal name of God
  From Purity's own cherub mouth,
And looking while his hands and eyes
  Are lifted to the glowing skies

Like a stray babe of Paradise
Just lighted on that flowery plain
And seeking for its home again
Oh ! 'twas a sight—that Heaven—that child—
A scene, which might have well beguiled
Even haughty EBLIS of a sigh
For glories lost and peace gone by '

And how felt *he*, the wretched Man
Reclining there—while memory ran
O'er many a year of guilt and strife,
Flew o'er the dark flood of his life
Nor found one sunny resting place,
Nor brought him back one branch of grace.
" There *was* a time," he said, in mild,
Heart-humbled tones—" thou blessed child
When young and haply pure as thou
I looked and prayed like thee--but now——"
He hung his head—each nobler aim
And hope and feeling which had slept
From boyhood's hour that instant came
Fresh o'er him and he wept—he wept !

Blest tears of soul-felt penitence '
In whose benign, redeeming flow
Is felt the first, the only sense
Of guiltless joy that guilt can know.
" There's a drop," said the PERI, that down from the moon
Falls thro' the withering airs of June
Upon EGYPT'S land, of so healing a power,
So balmy a virtue, that even in the hour

That drop descends contagion dies
And health reanimates earth and skies!—
Oh, is it not thus, thou man of sin,
  The precious tears of repentance fall?
Tho foul the fiery plagues within
  One heavenly drop hath dispelled them all!"

And now—behold him kneeling there
By the child's side, in humble prayer,
While the same sunbeam shines upon
The guilty and the guiltless one,
And hymns of joy proclaim thro' Heaven
The triumph of a Soul Forgiven!

'Twas when the golden orb had set,
While on their knees they lingered yet,
There fell a light more lovely far
Than ever came from sun or star,
Upon the tear that, warm and meek,
Dewed that repentant sinner's cheek.
To mortal eye this light might seem
A northern flash of meteor beam—
But well the enraptured PERI knew
'Twas a bright smile the Angel threw
From Heaven's gate to hail that tear
Her harbinger of glory near!

"Joy, joy forever! my task is done—
The Gates are past and Heaven is won!
Oh! am I not happy? I am, I am—
  To thee, sweet Eden! how dark and sad
Are the diamond turrets of SHADUKIAM,
  And the fragrant bowers of AMBERABAD!

"Farewell ye odors of Earth that die
Passing away like a lover's sigh;--
My feast is now of the Tooba Tree
Whose scent is the breath of Eternity!

"Farewell, ye vanishing flowers that shone
  In my fairy wreath so bright and brief;--
Oh! what are the brightest that e'er have blown
To the lote tree springing by ALLA'S throne
  Whose flowers have a soul in every leaf.
Joy, joy forever,--my task is done--
The Gates are past and Heaven is won!"

Scape & Co., Printers, Cocanada